

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2267/2020
04.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Зоране Делибашић и Весне Поповић, чланова већа, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Александар Милеуснић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 45/20 од 26.02.2020. године, у седници већа одржаној 04.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 45/20 од 26.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Лесковцу Ржг 45/20 од 26.02.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Лесковцу Ржг 45/20 од 26.02.2020. године одбијена је, као неоснована, жалба предлагача и потврђено решење Основног суда у Лесковцу Р4 И 476/19 од 17.01.2020. године, којим је одбијен, као неоснован, приговор за убрзање поступка поднет од стране пуномоћника предлагача као извршног повериоца против извршног дужника ДП "Текстил" из Лесковца, ради извршења на непокретности извршног дужника у предмету И 7838/10 који се водио пред Основним судом у Лесковцу.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Наиме, према одредби члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр.46/95, 18/2005/, 85/20212, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. став 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинско-правном спору, већ о поступку за утврђење повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији, као о изузетно дозвољеној, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према одредби члана 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић